

NACZELNA IZBA PIELEŃNIAREK I POŁOŻNYCH

Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych

NIPiP-NRPiP-DM.0023.82.2022.MK

Warszawa, 27 maja 2024 r.

Pan
Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Młusztke

W odpowiedzi na pismo znak: SPS-WP.020.133.4.2024 z dnia 7 maja 2024 r. w sprawie przekazania uwag do rządowego projektu ustawy *o zmianie ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym terytorium tego państwa oraz niektórych innych ustaw* (druk nr 342) uprzejmie informuję, iż po zapoznaniu się z przedmiotowym projektem, w imieniu Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych wnoszę następujące uwagi.

W art. 7 zaproponowano dodanie ust. 28 do art. 35a ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. *o zawodach pielęgniarki i położnej* (Dz. U. z 2022 r., poz. 2702 ze zm.) o treści:

„28. Okręgowa rada pielęgniarek i położnych przyznaje prawo wykonywania zawodu oraz wydaje dokument „Prawo wykonywania zawodu pielęgniarki” albo „Prawo wykonywania zawodu położnej”, o którym mowa w ust. 6 i 18, po przedłożeniu przez wnioskodawcę dokumentu poświadczającego znajomość języka polskiego minimum na poziomie B1 wymienionego w wykazie dokumentów poświadczających znajomość języka polskiego minimum na poziomie B1, ogłoszonym przez ministra właściwego do spraw zdrowia w Biuletynie Informacji Publicznej”.

Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych nie otrzymała możliwości zajęcia stanowiska w przedmiotowym zakresie, a proponowane zmiany nie były konsultowane z naszym środowiskiem. Pominięcie głosu przedstawicieli zawodów pielęgniarek i położnych w procesie legislacyjnym jest niepokojące i może spowodować wprowadzenie regulacji niespójnych z obowiązującymi zasadami, wymaganiami i procedurami w wykonywaniu tych zawodach.

WIECZNIK IZBY PIELĘGNIAREK I POŁOŻNYCH
L. dz. 595-20.020.133.4.2024
Data wpływu 27.05.2024 r.

Proponowany minimalny poziom znajomości języka polskiego na poziomie B1, zdaniem Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych, jest zbyt niski. Obniżenie wymagań językowych może prowadzić do poważnych konsekwencji, w tym:

- obniżenia jakości świadczeń zdrowotnych realizowanych przez pielęgniarki i położne; poziom B1 może być niewystarczający do efektywnego porozumiewania się z pacjentami, ich rodzinami oraz innymi członkami zespołu terapeutycznego,
- niewystarczająca znajomość języka polskiego może prowadzić do zdarzeń niepożądanych w procesie terapeutycznym pacjentów, a w konsekwencji może zagrażać ich zdrowiu i życiu,
- pielęgniarki i położne muszą prowadzić dokumentację medyczną pacjenta, a poziom B1 może być niewystarczający do dokładnego i poprawnego wypełniania dokumentów.

W pielęgniarstwie i położnictwie, umiejętność precyzyjnego komunikowania się jest niezbędna. Pielęgniarki i położne powinny jasno i zrozumiale przekazywać informacje dotyczące stanu zdrowia pacjentów, procedur medycznych oraz zleceń w procesie terapeutycznym.

Analizując wymagania językowe w innych krajach UE, pragnę zaznaczyć, że standardem jest poziom B2 lub wyższy dla pracowników medycznych. Dostosowanie wymagań do międzynarodowych standardów pomoże utrzymać wysoką jakość opieki zdrowotnej w Polsce. Podstawowym celem każdej regulacji dotyczącej zawodów medycznych powinno być bezpieczeństwo zdrowotne pacjenta, a wprowadzenie wyższych wymagań językowych zapewni, że pacjenci otrzymają opiekę na właściwym poziomie.

Z wyrazami szacunku

Prezes NRPiP

Mariola Łodzińska